

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De profectu spirituali. cap. xix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A est: pietas autē ad omnia utilis est, promissionē habēs vitæ quæ nūc est, & futuræ.
 Gratia estis saluati per fidem (& hoc non ex vobis, Dñi enim donum est) non ex operibus, vt ne quis gloriatur.

Pietati operam da. Ipsa enim & in cælum te subuehet, & immortalē tibi apud ho- mines gloriā comparabit. *Basil.*

Honor ille, qui Deo vero habetur, proculdubio honorantis quoque est honor. Contra honor falso Deo habitus, ipsius quoque, qui honorat, ignominia est. *Greg. Thaum.*

Pietati supra omnia studendum est: eaque virtutum omnium mater dici debet. Omnium enim virtutum principium ac finis est.

B Crebrius Dei recordari, quam spiritum ducere oportet.
 Qui reijcit, reijciat: qui iniquē agit, iniquē agat. Super montem excelsum ascendemus, non vt conqueſcamus, sed vt prædicemus. *Nat. Ex Esa. 21.*

Melius est honestum bellum pace à Deo disungente.

Novi ego homines peccatores, qui, imposita ægrotantibus manu, eos morbo liberarunt. Verum id duobus modis fit, hoc est non solum illius causa, per quem datur, sed etiam eius, qui accipit. Nam si is, qui accipit, fide careat, nec à iusto, nec à peccatore gratiam accipit. Qui enim recipit prophetam in nomine prophetæ, mercedem prophetæ accipiet. *Mat. 10. 2. 9.*
 rursum Dominus: Iuxta fidem vestram fiat vobis. Tu facito, vt ei, qui ad te in Domini nomine accedit, fidem habeas, nihil addubitans: & gratiam accipies. Deus enim est, qui operatur.

De profectu spirituali. CAP. XIX.

RATRES, ego nondum arbitror me comprehendisse. Num autem, quæ quidem retrò sunt, obliuiscens, ad ea verò, quæ sunt priora, extendens meipsum, ad destinatum persequor, ad brauium supernæ vocatiōis, Dei, in Christo Iesu.

Sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi aërem verberans. Sed castigo corpus meum, & in seruitutem redigo: ne fortè cūm aliis prædicauerim, ipse reprobos efficiar. *1. Cor. 9. 12.*

Æmulamini charismata meliora.
 Quæ sursum sunt, querite, non quæ super terram. *Col. 3.*

Ne propterea glorieris, quòd malis præstantior esse videaris: sed eo potius nomine discrucieris, quòd à bonis supereris. *Nat.*

Noli parua lance virtutem ponderare.
 Qui sui curam rectè gerit, Deo quoque curæ est.

E De caducis & sempiternis rebus: & quòd grauiſsimè peccent, qui præſentia futuris anteponant. CAP. XX.

REDO videre bona Domini in terra viuentium. Super caput eorum laudatio, & exultatio, & lætitia: & fugiet dolor & gemitus. *Psal. 26. Esa. 35.*

Intrate per angustam portā, quia lata porta & spatiosa via est, quæ ducit ad perditionem, & multi sunt qui intrant per eam: arcta autem porta & angusta via est, quæ ducit ad vitam, & pauci sunt qui inueniunt eam. *Mat. 7.*

Tempus breue est: reliquum est, vt qui habent vxores, tanquam non habentes sint: & qui gaudent, tanquam non gaudentes: & qui vtuntur hoc mundo, tanquam non vtantur. Præterit enim figura huius mundi. *1. Cor. 7.*

Quod in præſenti leue est tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate *2. Cor. 4.*